

Zvonimir Mikić

Tenis u Đakovu 1910, 1919, 1951, 1984, 2010

Đakovo, 2013.

Od sredine 2013. godine đakovačko izdavaštvo bogatije je za još jednu sportsku monografiju. Uz već objavljene knjige o košarci, plivanju, šahu i nogometu, danas nam na raspolaganju stoji i ambiciozno pisana knjiga Zvonimira Mikića *Tenis u Đakovu...* U radu na noj, koji nije bio lišen pozitivnog emotivnog zanosa, autor je, nema sumnje, uložio puno truda. Da je to uistinu tako dovoljno je pogledati popis izvora i literature iz kojeg je vidljivo da su konzultirane sve, ili gotovo sve novine koje su izlazile u Đakovu od kraja 19. stoljeća do danas, jedan dio regionalnih dnevnih listova, kompatibilne publikacije monografskog tipa te arhivska građa Tenis kluba Đakovo i djela drugih slavonskih tenis klubova. Osim spomenutih izvora i literature izrazito značajno za obradu teme bilo je i to što je autor jedan od osnivača, igrača i dugogodišnji član uprave Tenis kluba Đakovo. Koliko god je bliskost sa klubom olakšala pristup arhivskoj građi i mogućnost dobivanja dodatnih informacija od pojedinaca koji su dali svoj doprinos afirmaciji đakovačkog tenisa - bilo kao aktivni rekreativci, registrirani igrači, klupski funkcionari ili sponzori - ta činjenica mogla je imati i određene negativne konotacije. Naime, sve to moglo je radu dati jednu subjektivističku dimenziju u ocjeni mjesta i uloge pojedinaca – ali na sreću, nije. Mikić je očito bio duboko svjestan spomenute opasnosti i učinio je sve da je izbjegne. Za konačno, pozitivno profiliranje knjige, to je držao toliko značajnim da je na stranicama njenog predgovora istaknuo kako je u radu „primijenjen maksimalno dokumentaristički i kronološki pristup“, i to stoga da se izbjegne „davanje ocjena o pojedinim rezultatima i projektima.“

Kao rezultat upravo takvog pristupa nastala je knjiga *Tenis u Đakovu....* Otisnuta je na preko 250 stranica koje, osim osnovnog teksta, sadrže i velik broj fotografija nastalih u razdoblju od 1910. godine pa sve do naših dana. Iako to eksplicitno nije naznačeno, glavnoj temi prethodi nekoliko poglavljja koja možemo označiti kao uvod, a koja obuhvaćaju kraće prikaze razvoja teniskog

sporta kroz povijest, u Hrvatskoj, i na kraju u Slavoniji i Baranji. U uvodna razmatranje ne možemo a da ne uvrstimo i dio teksta naslovljen *Sportsko Đakovo*.

Iako svi navedeni naslovi imaju svoje logično opravdanje s obzirom da su napisani s ciljem što kvalitetnijeg lociranja razvoja teniskog sporta u Đakovu u odnosu na druga mjesta u Slavoniji i Baranji, odnosno što kvalitetnije usporedbe mjesta i uloge tenisa naspram drugih sportovima u Gradu, čini se da su oni ipak mogli biti nešto kraći, ili čak objedinjeni u jednoj zasebnoj studiji. S obzirom da je autor odlučio svu prikupljenu građu objaviti na jednom mjestu uvjeren sam kako će knjiga biti prepoznata ne samo kao cjelovit prikaz razvoja teniskog sporta u Đakovu, već i kao dobar prikaz razvoja tenisa u regiji. Isto tako, svi oni čitatelji koji su u potrazi za kvalitetnim štivom o razvoju sporta u Đakovu zasigurno neće pogriješiti ako prelistaju Mikićevu knjigu. Tu će pronaći relevantne informacije o nogometu, hazaeni, rukometu, atletici, gimnastici, šahu, odbojci, plivanju, vaterpolu... i, naravno, tenisu.

Iako sam duboko svjestan činjenica da niti jedna tema nije, niti može biti u potpunosti apsorbirana samo jednom knjigom, nakon Mikićeve monografije zasigurno neće biti jednostavno, pogotovo ne na razini faktografije, ponuditi nešto novo o razvoju tenisa u Đakovu. Na osnovi već spomenutih izvora i literature autor je obradio same početke rekreativnog igranja tenisa, potom organizirano igranje unutar pojedinih sportskih društava u periodu između svjetskih ratova kao i razvoj tenisa u Gradu pedesetih godina prošlog stoljeća. U poglavlju *Početak nove ere* obrađen je period koji je prethodio osnivanju Tenis kluba Đakovo 1984. godine, da bi nakon toga uslijedio kronološki prikaz događanja u klubu od 1987. do zaključno 2010. godine. Taj dio knjige pisan je izrazito minuciozno. Prikazi aktivnosti kluba u svakoj od godina spomenutog vremenskog intervala započinjali su obično iscrpnim osvrtima na godišnje skupštine, da bi nakon toga slijedili, isto tako iscrpni, prikazi svih ostalih aktivnosti, kako kluba, tako i njegovih pojedinih članova. Ti osvrti - osim možda kritičke valorizacije koju je autor svjesno nastojao izbjegići, i koja je upravo stoga izostala - sadrže sve ono što je potrebno znati o razvoju tenisa u Đakovu krajem prošlog i u prvoj dekadi 21. stoljeća.

Svi oni koji o razvoju teniskog sporta u Đakovu žele saznati nešto više dobili su knjigom Zvonimira Mikića nezaobilazno štivo koje će kao izvor pouzdanih informacija morati respektirati i svi budući istraživači, i to ne samo tenisa, već i cjelokupnog sportskog života Grada Đakova.

Borislav Bijelić